

Ganske vist klaredes det en lille Smule i en kort Bemærkning, han gjorde ved Mødets Slutning; da begyndte jeg at forstaa ham, men jeg syntes dog ikke, at der endnu var fuldstændig Klarhed. Jeg antager nu, at det vil naas under Forhandlingerne i det Udvalg, der sagtens faar med Sagen at gøre, og muligvis kan der komme mere Klarhed ogsaa under Forhandlingerne i Dag.

Det ærede Medlem (K. M. Klausen) rettede en Behrejdelse mod mig — og deri blev han støttet af flere ærede Medlemmer, saaledes de ærede Medlemmer fra Frederiksberg (Ellinger), Slagelse (Holger Neergaard), Kerteminde (Eduard Larsen) og Varde (S. Sørensen) — gaaende ud paa, at jeg skulde have tilbageholdt Ingeniørkommissionens Betænkning, saaledes at den ikke var kommen til at foreligge Rigsdagen tidligere, hvad denne maatte have Krav paa. Jeg vil paa det bestemteste afvise denne Kritik, som ikke har det allermindste paa sig, og jeg har meget let ved at gøre det. Ærede Medlemmer ville af Lovforslagets Bemærkninger, hvor Ingeniørkommissionens Betænkning findes som Bilag, kunne se, at den blev tilstillet Ministeriet for offentlige Arbejder ved en Skrivelse, der er dateret 20. Januar. Nu siger det sig jo selv, at i Ministeriet vil man ikke forelægge Ministeren en saa vidtløftig Sag som denne, uden at man først har den gennemarbejdet. Der er altsaa først gaaet en 5—6 Dage — der var en Søndag og en Lørdag imellem —, inden den er kommen til at foreligge for mig. Jeg har faaet den omkring den 26. eller 27. Januar. Men den 26. Januar sluttede anden Behandling af Finanslovsforslaget. Den 5. Februar blev Kommissionen nedsat. De 8 Dage, som altsaa ere gaaede, fra jeg fik Ingeniørkommissionens Indstilling, til den sidste Kommission blev nedsat, ere anvendte dels til at udpege de Medlemmer, som Kommissionen skulde bestaa af, dels til at forhandle med dem om, hvorvidt de vilde tage Sæde i Kommissionen. Kommissionen blev altsaa nedsat den 5. Februar. Nu maatte det jo sige sig selv, at naar der forelaa et saadant Materiale fra Vandbygningsvæsenets Side, var det eneste korrekte fra min Side at tilstille Kommissionen dette Materiale og ikke paa Forhaand offentliggøre det, saaledes at der kunde paatrykkes Kommissionen en Stemning udefra i Kraft af dette Materiale. Hertil kommer, at jeg ved Finanslovsforslagets anden Behandling, da jeg endnu ikke kendte denne Betænk-

ning, havde givet Tilsagn om at ville nedsætte en Kommission til at undersøge og overveje alle disse Forhold. Nu sagde det ærede Medlem (K. M. Klausen), at hvis han havde kendt denne Betænkning, vilde han ikke have krævet Kommissionens Nedsættelse. Jeg skal dertil sige, at jeg gad nok vide, om det ikke, naar jeg under Forhandlingerne havde givet Tilsagn om at nedsætte en Kommission, vilde have mødt alvorlig Kritik, hvis jeg havde ladet Rigsdagen nøjes med Ingeniørkommissionens Betænkning og ladet være at nedsætte den anden Kommission. Men hertil kommer endvidere et andet Forhold. Jeg kunde saa nogenlunde være fattet paa, at hvis jeg mødte med Vandbygningsvæsenets Forslag her i Tinget, vilde dette blive mødt med en hel Del Mistæksomhed og maaske afføde en meget stærk Kritik over Vandbygningsvæsenet. Jeg skal saaledes henvise til en Udtalelse — ved Finanslovsforslagets første Behandling var det vistnok — af det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen), som ellers tager roligt og behersket paa selv de vanskeligste Forhold. Han udtalte ved den Lejlighed en meget stærk Kritik over Vandbygningsvæsenet, og jeg er overbevist om, hvis jeg havde mødt med Vandbygningsvæsenets Forslag, uden at det var bilagt med den sidste Kommissions Betænkning, vilde dette Forslag have mødt en meget stærk Kritik fra Rigsdagens Side. Nu er det saa heldigt, at Vandbygningsvæsenets Forslag og det sidste Kommissionsforslag paa en vis Maade supplere hinanden, uagtet der selvfølgelig ikke er fuld Overensstemmelse mellem de Forholdsregler, som de to Udvalg foreslaa. Disse Bemærkninger har jeg villet forudskikke, fordi jeg vilde værgе mig imod, at den Opfattelse skulde komme til at gøre sig gældende paa Rigsdagen, at jeg havde smølet med denne Sag, forsinket den og ikke ønsket den frem. Jeg tror tværtimod, at alle maa erkende, at den fra min Side er fremmet med al den Hurtighed, som det overhovedet har været muligt.

Jeg skal ikke komme ind paa at tale om det gaadefulde, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) nu saa udførligt har omtalt. Heller ikke jeg finder, at der er noget som helst gaadefuldt i denne Sags Forløb. I alt Fald er det, vi nu staa overfor, den mest iøjnespringende Realitet, dette: Hvad skal der nu gøres for at bedre Forholdene derovre? Ved Lovforslagets Forelæggelse var jeg udførligt inde paa Spørgsmaalet om, hvordan Kanalen havde udvidet sig, hvor store